

Hugo Claus

woensdag, 19 maart 2008

Hugo Claus is gestorven. Ik vernam zijn overlijden tijdens de plenaire vergadering in het Vlaams parlement vanmiddag. Ik heb mijn intieme vrienden een citaat van hem gestuurd uit zijn machtige gedicht "Marsua". '...En wie is nog maagd of maagdelijke bruidegom in deze branding?' Hugo Claus heeft ons verlaten op de manier waarop hij steeds bij ons is geweest, heel dichtbij en vanop afstand, met een knipoog naar de goegemeente en een schalkse lach die tegelijkertijd het bange achterlijke van dit land verguist, maar die zich - in weerwil van het geniaal-cosmopolitische - toch ook nooit heeft losgemaakt uit de natte klei van het sompige Vlaamse voorjaar. We zijn een wereldburger kwijt. Iemand die Vlaanderen inhoud heeft gegeven, doordat hij afrekende met de demonen uit zijn jeugd de typisch Vlaamse uit de jaren dertig en veertig. Hieronder het gedicht "Marsua".

MARSUA

De koorts van mijn lied, de landwijn van mijn stem
Lieten hem deinzend achter, Wolfskeel Apollo,
De god die zijn knapen verstikte en zwammen,
Botte messen zong, wolfskeel, grintgezag.

Toen vlerkte hij op, gesmaad,
En brak mijn keel.
Ik werd gebonden aan een boom, gevild werd ik, gepriemd
Tot het water van zijn langlippige woorden in mijn oren vloeide,
Die ingeweld begaven.

Zie mij, gebonden aan de touwen van een geluidloos ruim,
Geveld en gelijmd aan een koperen geur,
Gepunt,
Gericht,
Gepind als een vlinder
In een vlam van honger, in een moeras van pijn.
De vingernagels van de wind bereiken mijn ingewanden.
De naalden van ijzel en zand rijden in mijn huid.
Mij heeft niemand meer genezen.
Doofstom hangt mijn lied in de hagen.
De tanden van mijn stem dringen alleen meer tot de maagden door,
En wie is maagd nog of maagdelijke bruidegom
In deze branding ?

(Een bloedkoraal ontstijgt in
Vlokken mijn hongerlippen.
Ik vervloek
Het kaf en het klaver en de horde die op mijn daken
De vadervlag uithangt - maar gij zijt van steen.
Ik zing - maar gij zijt van veren en gij staat
Als een roerdomp, een seinpaal van de treurnis.

Of zijt gij een buizerd - dr - een wiegende buizerd ?
Of in het zuiden, lager, een ster, de gouden Stier ?)

Mij heeft niemand meer genezen.
In mijn kelders is de delfstof der kennis aangebroken.